

Dwa serca

Raz dwa serca się spotkały,
Dwa serca się pokochały,
Tak od pierwszego wejrzenia;
Szczęście ich życie odmienia.

Wszystko się wokół zmieniło,
Nic nie jest takie jak było,
Są razem i nic im nie trzeba;
Tu mają już przedsmak nieba.

Dwa serca złączone miłością,
Piękną, dozgonną wiernością,
Tym samym rytmem biją.
W harmonii największej żyją.

W różu kolorze świat widzą,
Swych uczuć się wcale nie wstydzą,
Jak w tańca transie żyją,
Z pucharu szczęście piją.

Przysięgli miłość na dolę i niedolę,
Przysięgli w wierności wytrwanie,
Do ostatka, do końca swoich dni,
Ona będzie żyć dla niego, on dla niej.

Czy wytrwają w ślubach miłości dozgonnej,
Czy oprą się burzom, nawałom,
W czasach, gdy szarga się wszelkie wartości,
A cnotliwych ludzi niewiele zostało?